

Domov sv. Máří Magdaleny

pomoc v nouzi handicapovaným maminkám s dětmi

Jsme domov sv. Máří Magdaleny v Jiřetíně pod Jedlovou. Naším zřizovatelem a provozovatelem je Diecézní charita Litoměřice. Provoz domova je hrazen z dotačních titulů státu, které jsou domovu poskytovány prostřednictvím Ústeckého kraje.

V letošním roce byl příspěvek na provoz domova snížen o cca 1,5 milionu, což je pro nás velice zátěžová situace, v tuto chvíli se domnívám, že téměř likvidační.

Naší cílovou skupinou jsou matky s mentálním handicapem, oběti domácího násilí a jejich děti. Pokud disponujeme volnou kapacitou (což je opravdu velmi náhodné) poskytneme dočasný domov jakékoli matce v nouzi. Jsme ojedinělým zařízením v rámci české republiky a naše maminky a děti přicházejí do domova ze všech koutů republiky.

Je třeba uvést, že mentální postižení není nemoc, jedná se o trvalé a nezvratné postižení mozku jedince. Sociální práce s těmito mamkami je velice náročná, zdouhavá a výsledky jsou znatelné až po delším období, pokud je ovšem možné jich dosáhnout. Takto postižený jedinec neumí adekvátně reagovat na pro nás běžné situace, nedokáže předem zvážit důsledky svého jednání. Je třeba poskytnout maximální podporu při prosazování jejich práv a nároků, ale také poskytnou pomoc v běžném životě. Například v péči o sebe, jejich děti, naučit maminky hospodařit s finanční hotovostí, ukázat jak správně třídít prádlo, na jakou teplotu prát, mnohé maminky při příchodu k nám nedokáží rozpoznat základní potřeby dítěte, učíme je jak dítě krmit, přebalovat, jak dítě bezpečně chovat. Společně vaříme, protože některé maminky to neumějí. Každá maminka má k dispozici svůj mini byt, kde pečuje o svou domácnost, děti a sebe. K tomu všemu jsme nápomocni nejen radou, ale také praktickou ukázkou toho jak, co, a kdy dělat.

Přesto příklady dobré praxe ukazují, že po pobytu u nás jsou matky s dětmi schopny obstát v reálném životě, některé za pomoci doprovázejících organizací, které je např. navštěvují jedenkrát v týdnu atp. Pokud si to maminka přeje, velice rádi s ní zůstáváme v kontaktu po odchodu z našeho domova a dále jsme připraveni pomoci. Stává se také, že nový start do života se nepovede a v tom případě, pokud kapacita dovolí, přijmeme maminku zpět a pokračujeme dále v práci.

Odchody našich maminek do běžného života jsou mimo jiné důkazem toho, že dotační tituly státu mají smysl a jsou dobře zhodnoceny tím, že matka není odkázána celoživotně na k životu v různých typech sociálních zařízeních, je sama schopna fungovat, starat se o své děti, pracovat a žít plnohodnotný život.

Velkou péči věnujeme našim dětem, společně připravujeme děti na výuku ve škole, píšeme domácí úkoly, snažíme se zajistit volnočasové aktivity a přispět k výchově plnohodnotných lidí.

Druhou skupinou, které se náš domov věnuje, jsou maminky z domácího násilí, i zde je práce velmi náročná a úspěch se dostavuje po delší době. V těchto případech často čelíme agresivním partnerům klientek, stolkingu i fyzickému násilí vůči klientkám i personálu domova (velmi vážný případ, kdy agresivní partner téměř utloukl naší mámu železnou tyčí přímo ve dvoře domova). Naší klientkou byla také maminka, která byla v ochranném programu ministerstva vnitra pro oběti obchodu s lidmi.

V tuto chvíli u nás nalezlo dočasný domov 21 maminek a 39 dětí, další miminko se narodí v dubnu. Očekáváme narození ještě jednoho miminka, zde však maminka je mimo kontrolu lékařů, jedná se o státní příslušnici jiného členského státu EU, protože u nás nemá trvalý ani přechodný pobyt, chybí

platné zdravotní pojištění, lékaři odmítají ošetření (protož jim ho nikdo nezaplatí), krom ošetření akutního. Domov nedisponuje finančními prostředky, které by bylo možno použít k úhradě základního těhotenského vyšetření, a pravděpodobně se složíme zaměstnanci mezi sebou, abychom vůbec věděli, kdy se miminko narodí a zda těhotenství probíhá bez komplikací. Tato maminka také nemá nárok na podporu z českého systému sociálního zabezpečení, je v tuto chvíli zcela bez finančních prostředků, strava je jí poskytována, stejně tak jejímu 9 ti měsíčnímu synovi, z darů, které se nám podařilo „vyžebrať“ a také z našich osobních prostředků, neboť je nutné, aby těhotná jedla plnohodnotně a zachovalo se zdraví její i nenarozeného plodu.